Týden

23 / 2026

Obsah

Mizející mužnost
Vina: případ fakulta
Encyklika papeže Lva XIV.
Pavel a Česká koruna
Svátek Božího těla
Černý bez
Téma: Dětské očkování – riziko pro celou společnost

Mizející mužnost

4. června 2026 (společnost)

Médii prošel zajímavý článek týkající se zvětšování počtu paniců. Podle statistik je více než každý třetí 25letý muž panic. Výzkumnice, která výzkum prováděla, uvádí, že asi 70 % mužů přiznalo, že je v prvním pohlavním styku brzdí nejistota nebo pociťují plachost navázat intimní kontakt.

A pak samozřejmě přichází různé teorie, proč tomu tak je, včetně vyšší míry sociální izolace, nárůstu úzkostí a ekonomické nejistoty. Jenže to je spíše snaha sociologů to našroubovat na nějaké své sociální konstrukce. Ono se ale stačí dívat kolem sebe a vidíme, že to není problém sociální. Mladí muži zkrátka nevypadají mužně. A to nemyslím jen ve smyslu nějakých testosteronových nadsamců. Z mladých mužů se vytrácí mužská energie.

Ochabnutí mužské energie neznamená jen problém v uskutečnění milostného

aktu či navázání partnerského vztahu. Ztráta mužské energie znamená ztrátu schopnosti podnikat nějaké nové a odvážné aktivity, tvořit nové věci a bojovat za svobodu, pravdu nebo lásku.

A tak zvyšování počtu paniců je jen průvodní symptom toho, že se ze společnosti ztrácí mužství, což ale rozhodně neznamená zdravou společnost. Naopak. Bez zdravé mužské a ženské energie společnost nemůže vzkvétat a rozvíjet se. A tak před námi stojí celkem důležitá výzva, která se rozhodně netýká jen mužské části společnosti: znovu nalézt a probudit mužskou energii u chlapců a mladých mužů. A to se neobejde bez zdravého vnímání žen.

Vina: případ fakulta

4. června 2026 (společnost)

Zajímavý investigativní počin připravili lidé z webového serveru vlny.cz, kteří mapují okolnosti kolem střelby na Filozofické fakultě 21. prosince 2023. Minisérii s názvem Vina: případ fakulta můžete shlédnout na webu vlny.cz a na této minisérii spolupracoval také Michal Gulyáš, kterého znáte z naší stanice, protože namluvil spoustu hudebních předělů a znělek.

A rozhodně je dobré se touto kauzou zabývat a nezapomenout na ni. Nejde jen o potenciální pochybení policie a také o velmi nepravděpodobnou spojitost s Klánovickým lesem. Ale takovéto činy nejsou ve společnosti náhodné, i když je třeba spáchal jen konkrétní jedinec s nějakou konkrétní motivací. Takovéto věci se nedějí ve vzduchoprázdnu a jak příčiny, tak i následky rezonují v celé společnosti.

A na Filozofické fakultě se v roce 2023 na zimní slunovrat manifestovalo skutečné zlo, které, pokud je dostatečně silné, tak si najde cestu i přes

sebelepší policejní práci. A není náhodou, že k tomu činu došlo právě na zimní slunovrat a právě na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Univerzity, kterou založil Karel IV. a který také nechal zhotovit korunovační kříž, nejcennější český duchovní předmět, který pár měsíců potom prezident Pavel vyvezl z naší země. Není to náhoda, že se tyto útoky na naše národní kořeny, navíc dokonce s lidskými oběťmi, dějí takto časově synchronně.

Ale proti zlu nelze úspěšně bojovat stejnými metodami, ale pouze a výhradně světlem. Ale k tomu je důležité zlo správně rozeznat.

Encyklika papeže Lva XIV.

4. června 2026 (duchovní)

25. května papež Lev XIV. zveřejnil encykliku Magnifica humanitas, rozsáhlý text určený kněžím i katolické veřejnosti věnující se lidství ve vztahu k umělé inteligenci. V úvodu papež Lev píše:

„Velkolepé lidstvo stvořené Bohem dnes stojí před rozhodující volbou: postavit novou babylonskou věž, nebo vybudovat město, kde Bůh a lidstvo žijí společně.“

Text zatím oficiálně do češtiny přeložen není a je velmi rozsáhlý. Pokud by byl vydán knižně, měl by víc než 100 stran. Zabývá se hlavně vztahem umělé inteligence a lidskostí, etikou, společností, sociálními tématy a politikou včetně vojenství. Je chvályhodné, že se těmto otázkám papež věnuje. Nicméně jsem nenašel, že by se v té encyklice věnoval více otázkám teologickým. V době, kdy si lidé ve švýcarském kostele ve zpovědnici povídají s avatarem Ježíše Krista, který je poháněn umělou inteligencí, a všichni jsou tam z toho nadšení.

Tedy encyklika jako projev hlavy jednoho ze států s apelem na politicko-sociální a křesťansko-morální aspekty je velmi přínosná. Ale také bych si rád od papeže poslechl, jak vnímá umělou inteligenci jako nejvyšší duchovní katolické církve. Ale třeba k tomu také dojde.

Je důležité si uvědomit, že ať už se umělá inteligence tváří jakkoliv lidsky, je to stroj. A pokud jí pokládáme duchovní otázky, tak nám vždy bude odpovídat velmi sofistikovaný logický stroj, který během nanosekund umí pročíst tisíce duchovních textů a vytvořit z nich jakýsi konglomerát, ale to neznamená, že je to duchovní. Je to duchaprázdná odpověď, i když se může tvářit velmi líbivě. Ano, umí nám dělat bleskové rešerše z duchovních textů. Ale nečekejme od ní duchovní odpovědi. Skutečné duchovní odpovědi je možné získat pouze z napojení na skutečné Boží světlo. A to umělá inteligence skutečně neumí.

Pavel a Česká koruna

4. června 2026 (společnost)

Je vidět, že neziskovky spolu s Pavlem na Hradě se pustily do bitvy proti české koruně. Na internetu koluje doslovný Pavlův výrok: „Korunu mám taky rád, ale pokud by měla být překážkou dalšího rozvoje, tak bychom ten sentiment měli opustit a jít s dobou.“

Kdyby to nebylo zcela tragické, tak sám o sobě je tento výrok až komický a odpovídá mentalitě pětiletého dítěte. Ale to je přesně mentalita, kterou PRisté, kteří Pavlovi takovéto výroky píšou a vkládají mu je do úst, předpokládají u jeho voličů.

Česká koruna je označena jako něco, k čemu máme jen nějaký sentimentální vztah, ale je to vlastně náš nepřítel a překážka rozvoje. Ale přes velkou

reklamní masáž v médiích se česká veřejnost ke koruně přiklání stále víc. V anketě na proevropských médiích koruna jasně vítězí nad eurem. Přitom je vidět, jak se proti koruně spustila velmi nákladná reklamní kampaň. Tedy dobrá zpráva je, že nepřátelé naší země to začínají mít stále těžší a že i Pavlovi voliči nejsou tak hloupí, jak si o nich reklamní agentury myslí.

Svátek Božího těla

4. června 2026 (duchovní)

Dnes je svátek Božího těla a je to také svátek pohyblivý jako Letnice a svátek svaté Trojice, o kterých jsme mluvili minule a předminule a byly to poslední dvě neděle. A svátek Božího těla je právě čtvrtek po nedělní Trojici.

Je to vlastně svátek eucharistie, tedy ne pouze těla, ale i krve Páně, které se proměňují z chleba a vína.

A eucharistie je skutečné mystérium. Je to středobod církevního rituálu a během tohoto svátku dokonce i katolíci obvykle přijímají pod obojí. V Janově evangeliu se můžeme dočíst:

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.“

a také:

„Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a nebudete-li pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.“

Eucharistie je přímo rituální akt bytí v Kristu a mít v sobě Krista, což je velmi důležitá duchovní praxe, bez níž by křesťanství nebylo křesťanstvím. A k eucharistickým svátostem měli velmi blízko i stoupenci Jana Husa a přímo Jan Hus chtěl vrátit přijímání pod obojí do katolické církve. No, víme, že to úplně

nedopadlo tak, jak si představoval, ale jeho odkaz žije dál.

Eucharistie je jeden z nejhlubších křesťanských duchovních prožitků, který je k dispozici úplně každému. A tak tuto možnost a prožitek užívejme.

Černý bez

4. června 2026 (zdraví)

Dnes opět zmíním jednu rostlinu, která má jednak velmi silné léčivé účinky, ale lze ji užívat i k přípravě výborných nápojů, jídla a zároveň je to i silný a ochraný magický keř. A navíc ještě i krásně voní. A protože začíná zrovna kvést, tak je důležité nezapomenout natrhat a nasušit si květ černého bezu. A na co všechno jde její nasušený květ použít?

Nejdůležitější je na dýchací cesty, tedy na různá nachlazení, horečku, chřipku, pomáhá na zahlenění a kašel, také i na záněty močových cest. Bez je potopudný a močopudný, pomáhá na žaludeční koliky, ledvinové potíže, rakovinu všeho druhu i jako prevence. Léčí nespavost, hepatitidu, nevolnosti, nadýmání, spalničky a spálu, nemoci cév, vodnatelnost, pomáhá na tvorbu mateřského mléka, zevně na zvláčnění pokožky, zevně na léčbu kontaktních ekzémů, zevně jako obklad při křečových žilách, jako inhalace při rýmě a zahlenění.

Tedy všemocný květ, který lze použít i k přípravě sirupů, a nevím jestli je to vlastně běžně známé použití, ale moje babička dělala řízky z bezových květů. Květ se ponoří do hmoty vytvořené z vajíčka, mouky a trochu soli a pak se to celé položí na pánev. A když to už na pánvi trochu ztuhne, tak se nůžkami odstříhá to zelené co čouhá z vajíčka a až to odstříháme tak osmažíme druhou stranu. No a kdo nezná, můžete ochutnat. Takhle nějak se zřejmě živí víly, protože si smaží řízky z květů.

Květ sbíráme nejlépe okolo poledne. Sušíme ve vzdušné místnosti bez přístupu přímého slunečního světla. Květ nesmí zhnědnout, musí zůstat světlý.

A protože jsme mluvili i o červnu jako magickém měsíci, tak ještě zmínka také o černém bezu jako o magické rostlině.

Výsadba bezu u domu chrání před zlými duchy a negativní energií. Větvičky zavěšené nad dveřmi zabraňují vstupu negativních vlivů. A navíc samozřejmě v bezech bydlí víly. Tedy nebojujme s bezem jako s plevelem, ale važme si jeho léčivých i ochraných účinků

Dětské očkování – riziko pro celou společnost

4. června 2026 (zdraví)

Včera 3. června byl Mezinárodní den poškozených očkováním, a proto si dnes o tom povíme trochu podrobněji. A nebudeme mluvit o tom posledním covidovém, ale o očkování povinném, dětském. U covidu si všichni mohli na vlastní kůži vyzkoušet, že v medicíně neexistuje něco takového, jako že zdraví je nadřazené jiným zájmům. A ono to platí jak u očkování covidového, tak i u očkování toho dětského, jak povinného, tak i nepovinného. A důsledky toho všeho jsou mnohem závažnější, než se na první pohled může zdát.

Nejdříve se podíváme do historie a na to, o čem téměř nikdo nepochybuje. Totiž, že pravé neštovice byly vymýceny pomocí očkování. Nebyly. Jenže farmaceutický průmysl to vtlouká do hlavy úplně všem již od narození. Pokud si totiž dáme práci a skutečně zkoumáme autentické dobové záznamy, tak zjistíme, že více než před sto lety se postupovalo velmi podobně jako za covidu. Jednotlivá města nařizovala povinné očkování a lidé, kteří odmítli, byli zavíráni do vězení. Jenže vakcinace měla velmi vážné vedlejší účinky a některá města jako celek odmítla očkovací programy, a když přišla nákaza pravých neštovic,

tak se zjistilo, že v neproočkovaných městech byla úmrtnost nižší než v těch proočkovaných. A mimochodem dokonce vynálezci očkování Jennerovi se po naočkování jeho ženy narodilo postižené dítě.

Ale jak to, že tedy pravé neštovice již nezabíjejí tak jako dřív? Odpověď je velmi jednoduchá. Pokud nákaza prochází opakovaně populací delší dobu, tak si na ni populace zvykne. Přesně to jsme viděli také i u covidu. Během pár let přestal být původní virus lidem nebezpečný. U pravých neštovic tento proces trval sice delší dobu, ale na počátku dvacátého století přestaly být pravé neštovice životu nebezpečné. Přesně to samé se dělo například se spálou. Před dvěma sty lety to bylo vysoce smrtící onemocnění, klidně i polovina nakažených onemocnění podlehla. Nyní je spála sice nepříjemná, ale nikoliv život ohrožující onemocnění. A přitom proti spále se nikdy neočkovalo. Tedy celá víra v důležitost očkování stojí na lži.

Vše bylo zkrátka jinak, než jak o tom desítky let systematicky informují farmaceutické firmy. Samozřejmě mnoho vědců a lékařů se zabývalo očkováním v dobré víře, že skutečně pomáhají lidem. A myšlenka, že uměle donutíme imunitní systém, aby vytvořil protilátky proti nějaké nemoci, a tím pádem pak člověk na tu nemoc neonemocní, je rozhodně zajímavá. Jenže ve skutečnosti to není tak jednoduché a žádný zásah do zdravého těla není bez následků. A co teprve, když to tělo není zdravé.

Jenže pro farmaceutické firmy jsou nemoci skutečný zlatý důl. Protože za vidinu zdraví jsou lidé schopni zaplatit doslova úplně cokoliv. A přitom je nikdo nepodezírají ze zlých úmyslů. Vždyť jim jde přece o zdraví lidí? A na tom postavil svůj nový byznys nikdo jiný než tou dobou ropný magnát Rockefeller. Rockefeller, který se sám s celou svou rodinou léčil pomocí homeopatie. Jenže on věděl, že na homeopatii nejde byznys postavit, protože homeopatika jsou jednak levná a navíc mají schopnost lidi skutečně vyléčit. A to v medicíně není právě to žádoucí.

Ale zpět k očkování. Každé farmaceutikum musí mít nějaký viditelný nebo měřitelný efekt. Tedy u dětských nemocí, proti kterým se očkuje, skutečně po

naočkování naměříme protilátky a většina dětí tou nemocí skutečně neonemocní. Jenže když se podíváme do historie, kdy se začalo očkovat, tak zjistíme, že se začalo očkovat vždy, když úmrtnost na danou nemoc klesla k nule. Tedy žádné očkování statisticky nesnížilo úmrtnost, naopak ji dokonce přechodně zvýšilo. Farmaceuti však jako důkaz prospěšnosti používají statistiky snížení výskytu onemocnění, a to skutečně klesá. Jenže současně argumentují nebezpečností daného onemocnění, které už ale nebezpečné není. No a tedy, když máme rozhodnout, jestli nějaký lékařský zákrok máme podstoupit, nebo chceme, aby ho podstoupilo naše dítě, pak musíme zvážit přínosy a rizika. No a když skutečně zhodnotíme přínosy, tak zjistíme, že jsou minimální, i když samozřejmě nějaké jsou. Ale pro rozhodnutí je potřeba zvážit rizika.

Nemluvím o tom, co jsem si někde vyčetl, nebo jsem si vyslechl nějaké poplašné zprávy na internetu. Protože praktikuji homeopatii víc než 20 let, tak mi prošlo rukama mnoho dětí se zdravotními problémy. A to, co jsem viděl na vlastní oči, je skutečně velmi děsivé. To jsou děti s velkou škálou postižení, od zpomalení ve vývoji, epilepsie, různé nervové poruchy včetně ADHD, velmi rozmanité problémy imunitní, od ekzémů, astmatu, autoimunitních poškození. A samozřejmě i autismus. Mimochodem propojení autismu s očkováním prokázala i studie americké CDC, ale výsledky se jim zpočátku podařilo utajit.

Když se chystal zákon v roce 2015 na zvýšení represí vůči neočkovaným, tak se dala dohromady velká skupina rodičů a začali sepisovat autentické příběhy o tom, co se děje po očkování, a vydali brožury, aby je mohli dávat poslancům a senátorům. A tak vznikly ještě dvě pokračování. Tedy pokud chce mít někdo představu, co se skutečně po očkování dětem děje, tak si tyto brožury může stáhnout ze stránek poockovani.cz.

To nejdůležitější ale je, že poškození po očkování nejsou nijak výjimečná. Vážnější zdravotní problémy má možná 5 procent dětí. Jenže pokud má 5 procent dětí vážnější problémy, to neznamená, že zbylých 95 % nemá problémy žádné. Spíše se dá říct, že zdravotní problémy po očkování mají také, ale ne tak výrazné, že bychom si je s tím očkováním přímo spojovali.

Jeden z mých kolegů, dětský lékař, může porovnat děti v rodinách, kde neočkoval. A sám na vlastní oči vidí, že neočkované děti zkrátka celkově zdravotně mnohem lépe prospívají než ty očkované.

Ono je to totiž tak, že různé imunitní nebo psychické potíže má po očkování větší část dětské populace. V očkovacích látkách se totiž používají soli hliníku. A hliník, pokud se dostane do krevního oběhu a následně do centrálního nervového systému, je schopen navodit pocit oslabené identity, což je prokázáno vědeckými experimenty. A když se podíváme na populaci proočkovanou větším množstvím moderních vakcín, tak to jsou mladí lidé do 30 let. A to je sociální skupina, která právě s identitou včetně pohlavní identity statisticky problém má. A tedy je dost možné, že povinné dětské očkování má velmi výrazný vliv na duševní stav celé mladé populace.

Jde s tím tedy vlastně vůbec něco dělat?

První věc je informovanost. Je důležité, aby lidé věděli, co skutečně dělá očkování a jakým způsobem pracuje farmaceutická lobby. Například Roman Prymula, který se stal dokonce za covidu na chvilku ministrem, je v podstatě lobbysta farmaceutických firem, který za své služby dávno v předcovidové době dostával ročně desetimilionové částky.

Znám mnoho lidí, kteří velmi dobře pochopili, jaká zvěrstva páchaly farmaceutické mafie, jak ovlivňovaly řízení státu, jakých byly schopny manipulací, aby do lidí pod násilím covidové vakcíny napíchaly, a ti samí lidé věří, že očkování dětí, které organizují úplně ti stejní lidé, je naprosto v pořádku a bezpečné.

Viděli jsme, co se dělo teď po tragickém úmrtí dítěte na záškrt. Je to samozřejmě tragické, ale nevíme o zdravotním stavu nic. Je to jediné úmrtí za desítky let. Například na spalničky zemřelo jedno dítě před pár lety v Německu. Také velmi výjimečné za mnoho let. U nás za desítky let byl jeden případ dítěte s tetanem, který se podařilo úspěšně vyléčit. Přitom každá z těchto událostí zabere několik týdnů hlavní stránky v médiích. Je vždy vidět, jak při takovýchto příležitostech do kampaní za očkování nasypou farmaceutické

firmy obrovské množství peněz na PR a skrytě placenou propagaci. Farmaceutické firmy se neštítí vždy takovéto jednotlivé tragédie maximálně využít, aby vyděsily rodiče a aby na svou stranu přetáhly veřejné mínění. Jenže o těch stovkách a tisících dětí s vážnými zdravotními problémy se nikde nepíše. A o poškozené mladé populaci se nemluví už vůbec.

Ale přesto to neznamená, že s tím nejde nic dělat. Je důležité být bdělí a nenechat se zatlačit do kouta. A v případě jakéhokoliv podezření, že očkování poškozuje vaše dítě, tak vzít jeho osud do vlastních rukou a nenechat ho v rukou farmaceutů. A samozřejmě jde dělat i různé prevence a zpětné čištění například pomocí homeopatie nebo různé přírodní léčby, ale to je již na celé další téma. A v tom vám klasičtí lékaři skutečně nepomohou.